

Sagen er derfor klar for Kristeligt Folkeparti. Vil man handel med kvinder til livs, må et af instrumenterne være, at man gør det ulovligt at benytte sig af kvinder som leverandører af seksuelle ydelser, og her er Socialministeriets kampagne ufuldstændig, fordi den forsøger at fjerne symptomet, før problemet er løst.

Et andet problem ved regeringens kampagne er, at den opstiller en modsætning mellem de udenlandske og de danske prostituerede. Groft sagt bliver udlændingene gjort til nogle stakler, mens danskerne selv har valgt prostitutionen. Hvordan kan man betragte udenlandsk prostitution som et socialt problem, men ikke dansk prostitution? Uanset baggrund er prostituerede en af de mest marginaliserede grupper i samfundet med deraf følgende isolation, misbrug, vold og manglende fremtidsudsigter.

Det, Kristeligt Folkeparti ønsker med dette lovforslag, er en debat om, hvad den overordnede danske holdning til prostitution skal være. Ser man på den danske lovgivning og den danske debat om prostitution, vil man sandsynligvis få det indtryk, at prostitution er lovlig. Det er verdens ældste erhverv, vi skal ikke blande os i, hvordan kvinder tjener deres penge, det nytter ikke noget at gøre prostitutionskøb kriminelt, vi skal endelig ikke stigmatisere de prostituerede, og et forbud ville blot jage de prostituerede ind i baggårdene og væk fra politiets og socialarbejdernes beskyttelse.

Man kan desværre også let få den tanke, at det danske samfund har accepteret et kvindesyn, som går ud på, at kvinden er en vare, man kan købe for penge, og at mænd har seksuelle drifter, som de har krav på at få tilfredsstillet når som helst. Det er ikke det billede, jeg ønsker at stå for. Jeg ønsker et billede af en samlet indsats mod den udnyttelse af kvinder og mænd, som prostitution er. Jeg ønsker, at vi tager stilling til, hvordan vi sikrer en indsats, der når ud i alle hjørner af prostitutionsproblemet. Vi er nødt til at tage fat på både de udenlandske og de danske prostitueredes livssituation, fordi der er tale om både psykisk og fysisk udnyttelse af disse kvinder.

De prostituerede er allerede stigmatiserede, så her vil vores lovforslag hverken gøre fra eller til. Men det kan sammen med vores andet lovforslag, nemlig L 133, hjælpe ved at fortælle både kunder og bagmænd, at vi som samfund ikke accepterer prostitution og det menneskesyn, der ligger bag.

Men virker et forbud mod køb af prostituerede? Foreløbig kan vi i hvert fald konkludere, at afkriminaliseringen af de prostituerede i 1999 tilsyneladende ikke har påvirket interessen for at være med på sidelinjen. Der bliver fortsat flere telefonpassere på bordellerne, stigende udlejning af værelser til gavn for hotelejerne og andelsboligforeninger, flere massageannoncer i medierne, flere prostituerede, også flere yngre prostituerede, flere bagmænd og en stigende handel med kvinder.

I Kristeligt Folkeparti vil vi ikke lukke øjnene for denne udvikling. Vi har fremsat dette lovforslag, fordi vi mener, at den nuværende lovgivning på området har slået fejl. Den har ikke nogen reel virkning, men afslører i stedet en politik uden egentlig sammenhæng.

Der er to muligheder, og den ene er legalisering af prostitution i håbet om, at dette vil forbedre de prostitueredes vilkår. Udenlandske erfaringer, senest fra Tyskland, viser, at denne løsning ikke giver de tilsigtede forbedringer, men tværtimod tiltrækker den illegale prostitution og ikke mindst handel med kvinder.

Den anden mulighed, som vi fremlægger med dette lovforslag, er at forbyde køb af sexydelser, sådan som man har gjort i Sverige. Kritikerne af kriminalisering af prostitutionskunder har argumenteret med, at det svenske forbud ikke har virket. De prostituerede bliver udsat for flere overgreb, hvis prostitutionen søger under jorden, der er ikke nogen passende straf til de mænd, der bliver pågrebet, danskerne er imod, og seksualdriften kan alligevel ikke tæmmes.

Men kritikerne går galt i byen på flere punkter. For det første er det ikke entydigt, om det svenske forbud har været en succes eller en fiasko. Markedet for kvindehandel er vældig minimeret i Sverige, og der er skabt en øget forståelse for problematikken, som selvfølgelig skal følges op af social indsats. 85 pct. af svenskerne støtter loven.

For det andet er problemet med at udmønte en passende straf, hvis forbuddet mod prostitutionskøb bliver indført, ikke noget argument imod at indføre en lov. Hvis et flertal i Folketinget beslutter, at dette lovforslag skal gennemføres, skal der naturligvis være en straf, og her kan jeg ikke se, hvorfor fængsels- eller behandlingsdomme ikke skulle være en mulighed; naturligvis med samme regler om betingede og ubetingede domme som på andre strafferetlige områder.